

دکتر ولایتی با اشاره به آتش زدن کنسولگری ایران در بصره و خبرسازی های دروغ علیه زائران عراقی تاکید کرد
اختلاف افکنی؛ پروژه عوامل آمریکادر بصره و تهران

صفحه ۷ را بخوانید

درآمد ۳ میلییارد دلاری از بنزین

با چند دستورالعمل ساده و با صادرات بنزین می توان این رویا را به واقعیت تبدیل کرد

صفحه ۸ را بخوانید

چرا دیگر فیلم و سریال عاشورایی نمی سازند
مختارنامه، رستاخیز و دیگر هیچ

۱۳»

حالا توپ تایید یا رد این لوابج در زمین مجلس است

پایان جنگ تفسیر برسر FATF

نظر مجمع تشخیص و شورای نگهبان درباره FATF اعلام شده، نمایندگان مجلس هم می گویند نظر جدیدی از مقامات ارشد نظام به آنها ابلاغ نشده است»

نتایج انتخابات سوئد مشخص شد

دومینوی پیروزی راست های افراطی ادامه پیدا می کند؟

۷»

محقق دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان در گفت وگو با «فرهیختگان»:

جلوی خروج سالانه میلیون ها دلار ارز را گرفتیم

۶»

پای حرف های تهیمنه میلانی، کارگردان سینما که گالری نقاشی اش به خاطر کپی بودن آثار جمع شد

ادعای نقاش بودن ندارم

۱۲»

گفت وگو

نقوی حسینی عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس در گفت وگو با «فرهیختگان»:

نظری جدید از مقامات ارشد نظام درباره FATF به مجلس نرسیده

پیوستن به این کنوانسیون نباید به کمیسیون می آمد و هیات رئیسه خود باید در این زمینه تصمیم می گرفت.

کمیسیون شما امروز موافق پیوستن است؟ نظر شخص شما چیست؟

قبل از اینکه لایحه مسکوت بماند، متأسفانه کمیسیون امنیت ملی با گذاشتن شرط هایی آن را تایید کرد. منتها ما مخالف این اقدام یعنی شرط گذاشتن برای این کنوانسیون بودیم و استدلال می کنیم که اصولا این کنوانسیون هیچ حق شرطی نمی پذیرد. همان موقع هم به کمیسیون گفتیم نمی توان برای این کنوانسیون بین المللی که صد و چند تن عضو دارد، شرط و حق تحفظ بگذارید؛ یا باید آری بگویید یا خیر. آری گفتن هم خسارت دارد و بهتر است خیر گفته شود. آن زمان کمیسیون چند شرط گذاشت و گفت با وجود این شروط، موافق پیوستن هستیم و به این شکل از کمیسیون به هیات رئیسه آمد و در دستور کار وارد شد.

امروز پیش بینی شما چیست؟

الان موضوع دیگری مطرح است. آن زمان دو ماه مسکوت ماند ولی در این بین نمایندگان مجلس با رهبری انقلاب ملاقات داشتند و ایشان به صراحت اذعان داشتند که «برای چه به این کنوانسیون ها می پیوندیم؟ کنوانسیون هایی که در نظام فکری استکبار پخت و پز می شود و معلوم نیست سرونه آن دست چه کسی است! برای چه باید عضو آنها شویم؟ خودتان قوانین متناظر با این کنوانسیون ها را تصویب کنید.» براساس این دیدگاه، هیات رئیسه نباید این لایحه را در دستور کار بیاورد و باید حذف شود. قطعاً اگر در دستور کار گذاشته شود، نمایندگان اخطار قانون اساسی خواهند داد.

برخی همکاران شما در مجلس اذعان دارند با دفتر رهبری صحبت شده و با واسطه های رهبری گفتند هر چهار لایحه را تصویب کنید. آیا رهبری موافقت خود را با این لوابج اعلام کرده و به شما این چنین گفته اند؟

چنین چیزی به هیچ عنوان صحیح نیست! سخن این و آن نماینده هم برای ما حجت نیست. اگر رهبری مطلبی داشته باشند، علنی به همه نمایندگان عنوان می کنند یا پیام را به رئیس مجلس منتقل می کنند

انجام شد. تا اینجا فکر می کنیم کارهای اصلی و تذکر و تکان لازم به دولت و رئیس جمهور داده شده و دولت پیام را گرفته و باید فرصت داد دولت اقدامات لازم را انجام دهد. منتها در دولت برخی دستگاه ها خیلی مهم و حساس هستند و نقش اقتصادی آنها به ویژه در اشتغالزایی مهم است؛ یکی از آنها وزارت راه است. راه و شهرسازی متولی سیاستگذاری حوزه مسکن در کشور است. چند سال است که در حوزه مسکن دچار رکود هستیم. وقتی مسکن را رکد می شود، حدود ۳۰۰ نوع شغل که هرکدام هزاران نفر را مشغول می کند، از بین می رود. لذا بخش عمده ای از بیکاری امروز کشور محصول رکود در بخش مسکن است؛ وزیر مسکن هم مسئول این وضعیت است. آقای شریعتمداری می تواند این وضعیت من میراث یک وزارتخانه شخم زده شد؛ من وارث کارهای آقای نعمت زاده شدم. آقای شریعتمداری می تواند بگوید آقای نعمت زاده واقعا در چهار سال این وزارتخانه را نابود کرده است و حالا تلاش می شود از این شرایط خارج شویم. بنابراین آقای شریعتمداری مسئول چهار سال دولت یازدهم نیستند ولی آقای آخوندی نمی تواند این چنین بگوید، چون چهار سال دولت یازدهم خود ایشان وزیر بوده و الان هم وزیر هستند. پنج سال وزارت را در دست داشتند و نه در مسکن برنامه ریزی مشخصی داریم و نه در راه و ریل برنامه مشخصی داریم و همه در این بحث ها شعار می دهند و عملاً کاری صورت نمی گیرد. بنابراین شاید تغییر در این حوزه ها بتواند تحولاتی را ایجاد کند ولی به اعتقاد من مجلس تذکر و هشدار لازم را به دولت داده است.

برخی اذعان دارند، تعدد استیضاح ها چوب لای چرخ دولت گذاشتن است!

اگر ۵، ۶ استیضاح در دستور کار بیاید به صلاح نیست؛ چون نباید دولت را متزلزل کرد اما برخی مدیران در این شرایط مقصر هستند. فردی پنج سال وزیر است و مسئولیت دارد و باید پاسخگو باشد.

اعلام شده یک میلیارد دلار برای مساله اشتغال از صندوق توسعه ملی برداشت خواهد شد. از نظر شما با وجود آقای آخوندی امکان به ثمر نشستن این پول و مقداری که احتمالاً در اختیار این وزارتخانه قرار می گیرد، وجود ندارد؟

خیر. چندین یک میلیارد در اختیار این دوستان بوده است ولی کار مهمی صورت نداده اند و این مساله هم به نتیجه نخواهد رسید. به نظر ما دستگاهی همانند راه و شهرسازی باید تکانی به خود بدهد.

» یادداشت

حمله به حجاب به سبک شهرداری

گرفتند و این بیلبوردهای مشهور به «گفت وگو» را که متشکل از چند دایره رنگی روی یک زمینه تکراری و بی روح است، در فضای مجازی بی آبرو کردند تا مشخص شود که شهرداری حتی در طراحی مبلمان و زیباسازی شهری در بی ذوق ترین وی بی برنامه ترین دوران خود قرار دارد. این تابلوهای «گفت وگو» اما پایان کار هنرنمایی های شهری در حوزه زیباسازی و ساماندهی بیلبوردها نبود، هم طیف های همان هایی که دیوارنگاره های ولیعصر را نقد کردند این بار با زبانی نه در لافاهه که کاملاً آشکارا در ایامی که مرد و زن سیاه پوش عزای حسین (ع) هستند، با طرحی توهین آمیز خطر ردروی رنگ سیاه کشیدند و زنان را به رنگ و لعاب جهت مشارکت و تغییر چهره شهر به میدان خواندند. یک بنر تبلیغاتی در نمایشگاه زنان و تولید ملی در بوستان گفت وگو در معرض دید مردم قرار گرفته که با انتقاد به پوشش مشکی رنگ (شما بخوانید چادر) زنان را به تغییر چهره شهر دعوت کرده است.

این دعوت را اگر نگاه ابزارگونه به زن تلقی نکنیم (که نمی شود) زنان را از جایگاه بهره مندان از زیبایی شهر به جایگاه المان های زیبایی شهری مثل بیلبوردها، مثل نرده ها یا حتی ایستگاه ها و... که همان ابزار می شود، تنزل می دهد. محمدعلی افشانی، شهردار تهران سه روز پیش در جریان برگزاری همین نمایشگاه و با حضور در آن طی سخنانی مدیریت شهری در کنار زنان پایتخت را مطرح کرد و گفت: «مدیریت شهری در کنار زنان شهر است و به آنها کمک خواهد کرد.» حالا با دیدن چنین تبلیغ و طرحی در همین نمایشگاه نحوه کمک رسانی و کمک خواهی از زنان در پایتخت توسط شهرداری مشخص شده و احتمالاً مدیران شهری چشم به پوشش های رنگی زنان در معابر و خیابان ها بسته اند و در همین راستا شاید روسری و مانتوی رنگی هم به رایگان پخش کنند.

برای تقابل با چنین اتفاق و تقابل آشکاری، انتظاری از هیچ چهره موافق و منتقدی از دولت نیست، احتمالاً همین حالا که این متن را می خوانید به دستور مقامات شهرداری، برها را از نمایشگاه جمع کرده باشند، چون کسی حاضر نشد پاسخی به این اتفاق بدهد.

قاسم رحمانی روزنامه نگار

هنوز چیزی نگذشته است؛ امروز روز اول محرم است و هیات ها با همت مردمی و به رغم تمام بی مهری های مسئولان شهری برپا شده اند، با همان شور و حال سال های گذشته و حتی بیشتر. ایستگاه های صلواتی چای و شربت شان به راه است و دستگاه های اکو، ذکر حسین (ع) را در گوشه و کنار شهر فریاد می کنند. احتیاجی به بیلبوردهای بی جان و کم کار شهری هم نیست. مردم خودشان پای کار آمده اند، هر کسی پرچمی برداشته و مقابل در خانه اش نصب کرده و آماده عزای حسین (ع) شده است. هرساله قبل از مدیریت امیدی ها و اعتدالی ها بر پایتخت، هیات ها تحت حمایت شهرداری قرار می گرفتند و بخش اندکی از احتیاجات شان ذیل همین کمک ها مرتفع می شد؛ بن کارت می گرفتند و در نمایشگاه عطر سیب در کنار مجاری که با کمک های مردمی انجام می دادند، مایحتاج شان را تهیه می کردند. کمک ها چشمگیر نبود، اما حداقلی بود برای برگزاری آبرومندانه تر عزاداری ها؛ اما امسال شورای یک دست اصلاحات کار خودش را کرد و بعد از اظهارات ناهید خداکرمی، عضو شورای شهر تهران مبنی بر عدم هزینه کرد شهرداری برای برپایی نمایشگاه عطر سیب و کمک حال حدود ۳۰ هزار هیات در تهران، با این استدلال که هیات ها خودشان از پس فعالیت ها و مخارج شان برمی آیند (استدلالی نظیر آنچه در دوره پهلوی دوم مشاهده شد) با کسر بودجه این نمایشگاه و حذف بن کارت های بلاعوض، رونق را از این بازار گرفت.

این را اگر اولین اقدام مدیریت شهری در تقابل اعتقادی تا به امروز ببینیم، برای تشریح اقدامات بعدی لازم است مقدمه ای را عنوان کنیم. بیلبوردهای بی ذوق و زننده ای که با کمترین خلایقیت و نوآوری و ذوق هنری ایجاد شده اند و کمترین کمکی به زیبایی شهر نکرده اند، هنوز در برخی نقاط تهران مشاهده می شوند؛ عده ای به تمسخر ایستاندند و تماشای کردند، عده ای عکس